

10 gợi ý dành cho gia đình để ngăn chặn & giải quyết tình trạng ức hiếp

Washington State
Governor's Office of the

**Education
Ombuds**

We listen. We inform. We help solve problems.

Theo định nghĩa về ức hiếp của tiểu bang Washington trong RCW 28A.300.285, đó là sự quấy rối, hăm dọa, và ức hiếp như là: “bất kỳ hành động cố ý nào dưới hình thức điện tử, viết, bằng lời, hoặc thể chất, bao gồm nhưng không giới hạn đối với hành động được thể hiện là được thúc đẩy bởi bất kỳ đặc điểm nào quy định trong RCW 9A.36.080(3), hoặc đặc điểm phân biệt khác, khi hành động cố ý dưới hình thức điện tử, viết, bằng lời hoặc thể chất:

- a) Gây nguy hại về mặt thể chất cho học sinh hoặc làm hư hỏng tài sản của học sinh; hoặc
- b) Có ảnh hưởng đến việc gián đoạn học tập đáng kể của học sinh; hoặc
- c) Quá nghiêm trọng, liên tục hoặc khắp nơi, tạo ra một môi trường học tập đáng sợ hoặc đe dọa; hoặc
- d) Có ảnh hưởng đến việc gián đoạn đáng kể hoạt động có trật tự của nhà trường.

Không điều nào trong phần này yêu cầu học sinh bị ảnh hưởng phải thật sự có một đặc điểm là cơ sở cho việc quấy rối, hăm dọa, hoặc ức hiếp.

Điện thoại miễn phí:
1-866-297-2597
www.oeo.wa.gov
Vietnamese

1. Giữ mối liên lạc thông suốt.

Thường xuyên xem xét cùng với trẻ. Biết rõ về bạn bè của trẻ, hỏi thăm về trường học, và hiểu rõ mối lo ngại của trẻ. Khuyến khích trẻ chia sẻ những vấn đề và mối lo ngại với quý vị.

2. Giúp trẻ hiểu về tình trạng ức hiếp.

Trao đổi về ý nghĩa của việc ức hiếp và cách dùng cảm đương đầu với điều đó một cách an toàn. Cho trẻ biết rằng ức hiếp là điều không thể chấp nhận được. Chia sẻ với trẻ rằng ức hiếp không phải là về trẻ, mà là về kẻ hay bắt nạt nhiều hơn. Nâng cao ý thức để nạn nhân và nhân chứng đều cảm thấy đủ thoải mái để lên tiếng.

3. Nhắc nhở trẻ ngưng và suy nghĩ trước khi nói hoặc làm điều gì đó có thể làm tổn thương người khác.

Làm mẫu so sánh và tôn trọng. Trẻ học hỏi từ việc bắt chước cha mẹ và người lớn. Hãy là một tấm gương tốt cho trẻ.

4. Điều tra tình huống kỹ lưỡng.

Dành thời gian tìm hiểu cặn kẽ những gì đã xảy ra, những người có liên quan, và cách khởi đầu mọi chuyện. Việc tìm hiểu ngọn ngành hành vi sẽ giúp quý vị triển khai được một cách phản ứng thích hợp – dù con của quý vị là mục tiêu hay là người bắt nạt.

5. Khuyến khích thanh niên nói với kẻ gây hấn rằng đó là ức hiếp và điều đó không thể chấp nhận được.

Cho trẻ biết rằng nên đi khỏi đến một nơi an toàn hơn. Đề nghị trẻ báo cáo sự việc lên nhân viên trường học, người đó sẽ lắng nghe trẻ.

6. Tìm hiểu về các chính sách ức hiếp của trường học.

Nhấn mạnh rằng nhân viên nhà trường quan tâm đến sự an toàn và có một quy trình hỗ trợ cho trẻ. Nếu trẻ bị ức hiếp, hãy thu xếp đến gặp nhân viên trường học.

7. Trao đổi với các phụ huynh khác để nâng cao nhận thức.

Xác định mức độ ức hiếp giữa các trẻ khác. Cảnh báo với các phụ huynh khác nếu con của quý vị bị ức hiếp vì điều đó sẽ nhắc nhở họ hỏi thăm về trải nghiệm của chính con của họ.

8. Tìm hiểu chính sách và thủ tục chống ức hiếp của học khu.

Tự tìm hiểu và làm quen với nội dung trong chính sách của học khu. Các chính sách của học khu được đăng trên trang web của học khu ở trang Hội Đồng Nhà Trường.

9. Chắc chắn rằng trẻ cảm thấy (được) an toàn và bảo vệ.

Truyền tải sự hỗ trợ vô điều kiện. Bằng lời nói và hành động, phụ huynh phải chứng minh cho trẻ thấy rằng cả họ cũng mong muốn có một kết quả cuối cùng như vậy: rằng chấm dứt tình trạng ức hiếp.

10. Quan sát cảm xúc buồn bã

Nếu trẻ có những dấu hiệu cảm xúc buồn bã, hãy đề nghị trợ giúp ngay lập tức.

